

Sygn. akt II Cz 1168/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015 r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużnika S. K. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 9 września 2015 r., sygn. akt I Co 1489/15

w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzycielki S. K. (2)

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zielonej Górze – M. J. / Kmp 5/15 /

p o s t a n a w i a:

odrzuć zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 9 września 2015 r., Sąd Rejonowy obniżył wysokości opłaty egzekucyjnej ustalonej w pkt 2 postanowienia z dnia 9 czerwca 2015 r. do kwoty 400 zł. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pismo dłużnika zatytułowane „skarga” było w istocie wnioskiem o obniżenie opłaty egzekucyjnej, o jakim mowa w art. 49 ust. 7 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Dłużnik nie kwestionował bowiem prawidłowości wyliczenia wysokości opłaty egzekucyjnej, ani też wydatków. Wniosek ten, w ocenie Sądu, w części zasługiwał na uwzględnienie. Pomimo tego, że postępowanie egzekucyjne trwało formalnie ponad 3 miesiące, to jednak tylko w okresie pierwszych dwóch tygodni Komornik dokonywał czynności w celu sprawnego przeprowadzenia egzekucji, ograniczając się zresztą do wysyłania korespondencji i zajęcia rachunków bankowych. W tych okolicznościach, zdaniem Sądu Rejonowego, zasadnym było obniżenie opłaty egzekucyjnej do kwoty 400 zł, a dalej idący wniosek nie był zasadny z tego względu, że dłużnik w żaden sposób nie udokumentował swojej rzekomo nienajlepszej sytuacji majątkowej. Co więcej, z akt wynika, że dłużnik ma spore możliwości zarobkowe, które realizował świadcząc pracę, za co otrzymywał łączne wynagrodzenia nawet w wysokości niemal 5.000 zł miesięcznie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie dłużnik wnosząc o jego zmianę i uwzględnienie wniosku w całości podniósł, że od 1 lutego 2015 r. pracuje na ¼ etatu z wynagrodzeniem brutto 437,50 zł i nie świadczy pracy na rzecz żadnej innej firmy, w żadnej innej formie. Był zmuszony podjąć pracę w tak ograniczonym zakresie ze względu na problemy natury osobistej i rodzinnej, a przede wszystkim z potrzeby zaopiekowania się córką, gdyż jej matka przestała de facto sprawować władzę rodzicielską. W chwili obecnej jedynie dzięki pomocy finansowej rodziny utrzymuje siebie i córkę, a przy tym posiada zaległości w zapłacie czynszu na rzecz spółdzielni mieszkaniowej.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne. Sąd Rejonowy w postanowieniu z dnia 9 września 2015r obniżył opłatę egzekucyjną ustaloną na 746, 17 gr do kwoty 400 zł, stwierdzając w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, że uwzględnił wniosek dłużnika jedynie w części. W zaskarżonym orzeczeniu brak jest rozstrzygnięcia o oddaleniu dalej idącego wniosku dłużnika. Z zażalenia dłużnika wynika, że domagał się obniżenia opłaty egzekucyjnej w wyższym stopniu. W sytuacji gdy w postanowieniu o obniżeniu opłaty nie zawarto orzeczenia o oddaleniu wniosku dalej idącego, a dłużnik nie złożył wniosku o uzupełnienie rozstrzygnięcia, zażalenie musiało podlegać odrzuceniu jako niedopuszczalne, z uwagi na brak przedmiotu zaskarżenia – art. 373 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.

(...)